

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

เนาวรัตน์ ทองคำ : การเปรียบเทียบสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ(A COMPARISON OF ENGLISH COMMUNICATIVE COMPETENCE OF MATHAYOM SUKSA THREE STUDENTS IN SCHOOLS UNDER THE JURISDICTION OF THE DEPARTMENT OF GENERAL EDUCATION AND SCHOOLS IN THE EXPANSION OF BASIC EDUCATION OPPORTUNITY PROJECT UNDER THE JURISDICTION OF THE NATIONAL PRIMARY EDUCATION COMMISSION)

อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.สุมิตรา อังวัฒนกุล, 144 หน้า ISBN 974-636-253-4.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในด้านความรู้ด้านการจัดระเบียบภาษา ความรู้ด้านการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายและด้านกลวิธีการนำความรู้ทางภาษาไปใช้และเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน ตัวอย่างประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 482 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน จำนวน 408 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบวัดสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งผ่านการตรวจความครอบคลุมเนื้อหาและความถูกต้องเหมาะสมในการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ 2 ครั้ง แบบสอบนี้มีระดับความยากระหว่าง 0.21-0.79 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.21-0.67 และมีค่าความเที่ยง 0.75 ผู้วิจัยนำแบบสอบไปทดสอบกับตัวอย่างประชากรแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ โดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่ามัชฌิมเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ค่ามัชฌิมเลขคณิตของสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาคิดเป็นร้อยละ 50.13 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างอ่อน เมื่อแยกพิจารณาตามองค์ประกอบของสมรรถนะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารพบว่า นักเรียนมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนกลวิธีการนำความรู้ทางภาษาไปใช้สูงสุด (ร้อยละ 56.55) รองลงมา คือ ความรู้ด้านการจัดระเบียบภาษา (ร้อยละ 55.10) และความรู้ด้านการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย (ร้อยละ 40.86) ตาม
2. ค่ามัชฌิมเลขคณิตของสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 43.23 อยู่ในเกณฑ์อ่อนมาก เมื่อแยกพิจารณาตามองค์ประกอบของสมรรถนะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีค่ามัชฌิมเลขคณิตของกลวิธีการนำความรู้ทางภาษาไปใช้สูงสุด (ร้อยละ 48.21) รองลงมา คือความรู้ด้านการจัดระเบียบภาษา (ร้อยละ 44.68) และความรู้ด้านการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย (ร้อยละ 38.50)
3. เมื่อเปรียบเทียบสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 สังกัด พบว่า นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงกว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาระดับพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาควิชา มัธยมศึกษา
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนิสิต *ทพรว*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา *Saly @apin*
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม